

F. t. l. om beskatning vedr. kontoførende investeringsforeninger

Ved foreningens salg realiseres gevinster. Disse gevinster realiseres på salgstidspunktet og henføres til de enkelte indskud. Dermed er det imidlertid ikke altid afgjort, om de beskattes, og hvordan de beskattes. Dertil kræves, at anskaffelsestidspunktet også lægges fast. I § 13, stk. 2, anføres, at på det enkelte indskud beskattes fortjeneste og tab som om aktiverne var anskaffet på indskudstidspunktet, selvom foreningen i virkeligheden har anskaffet dem tidligere. Det gælder, selvom fortjenesterne hos de gamle medlemmer, der opstod ved indskuddene, som anført foran ikke blev anset for realiserede på dette tidspunkt.

I aktieavancebeskatningslovens §§ 2 og 4 findes der en tre års regel, der har betydning for beskatningen. På de nye indskuds andel af de eksisterende aktier i foreningen regnes denne treårsregel fra indskudstidspunktet.

Til stk. 3

Mens stk. 2 handler om beskatningen af nye medlemmer handler stk. 3 om den situation, at samme medlem foretager et nyt indskud.

Når samme person foretager flere indskud behandles de som en enhed. Det følger af den gældende lovtæst (§ 2, stk. 3 og § 3, stk. 1, 3. pkt). Det betyder igen, at ved foreningens afståelse af aktiver, som de sidste indskud har erhvervet fra de første, skal såvel anskaffelsessum som anskaffelsestid fra de første indskud anvendes. Forslaget fastholder denne opfattelse.

Forslaget om indtræden i anskaffelsestidspunktet findes i nærværende forslag.

Forslaget om indtræden i anskaffelsessummen findes i forslaget til § 12, stk. 3.

Indtræden i anskaffelsestidspunktet skal efter lovforslaget kun ske for aktiver, der er erhvervet direkte eller indirekte fra det tidligere indskud. En direkte erhvervelse fra et tidligere indskud foreligger f. eks. i denne situation: Et selskab opretter en investeringsforening og foretager et indskud svarende til 100 andele, der placeres i aktier i A/S A. Hvis selskabet senere foretager et nyt indskud svarende til andre 100 andele vil det andet indskud direkte have erhvervet 50 andele fra det første indskud.

Hvis det andet indskud foretages af et fremmed selskab vil dette selskab have erhvervet 50 andele. Hvis dette selskab derefter udtræder føres det andet indskuds aktier i A/S A tilbage til det første indskud der herefter vil have erhvervet de pågældende aktier indirekte fra sig selv.

Et eksempel på reglernes anvendelse er optaget under bemærkningerne til § 12, stk. 3.

Til §§ 14 og 15

Forslagene til §§ 14 og 15 omhandler det samme som de gældende regler i lov om beskatning af medlemmer af investeringsforeninger § 3, stk. 1.

Efter § 3, stk. 1, skal medlemmet, der hæver af sit indskud, medregne fortjeneste eller tab på en til det hævede indskud svarende andel af investeringsforeningens værdipapirer på tidspunktet for hævnningen af indskuddet. I praksis er bestemmelsen imidlertid blevet læst som om det afgørende, når der hæves af indskuddet, er omfanget af urealiserede avancer på hævetidspunktet, der derefter beskattes. Endvidere er hævnning af allerede beskattet indkomst (med støtte i bemærkningerne til et ældre lovforslag) ikke blevet anset for en hævnning, idet den pågældende indkomst ikke er blevet anset for indskudt i foreningen, selvom den tilhører foreningen.

Herudover har loven manglet en udtrykkelig definition af hvornår, der foreligger en hævnning.

Efter forslaget beskattes de urealiserede avancer på hævetidspunktet. Udbetalinger fra foreningen deles efter forslaget op i hævnninger og andre udbetalinger, idet hævnninger defineres indskrænkende, således at begrebet kun omhandler de tilfælde, hvor der samtidig med udbetalingen sker en ændring af ejerandele. Hævnninger og andre udbetalinger medfører efter forslaget beskatning af de urealiserede avancer på hævetidspunktet/udbetalingstidspunktet. Det må dog efter forslaget ikke føre til at der på ny sker beskatning af beløb, der allerede tidligere er blevet beskattet. Der er således med de stillede forslag ikke tilsigtet nogen ændringer af den måde, som de eksisterende regler kan fortolkes på, mens der derimod er tilstræbt ændringer af en række uklare og ikke dækkende formuleringer.

Til § 14

§ 14 handler om beskatningen, når et medlem hæver sit indskud i foreningen.

Herved forstås afståelse af ejerandele til foreningen imod vederlag, således at medlemmet efter hævnningen har en ændret ejerandel. Det medfører, at urealiserede avancer og tab realiseres og evt. beskattes.

Der har hidtil manglet en udtrykkelig definition i loven af, hvornår en udbetaling fra en forening er en hævnning af indskud. Den gældende lov omtaler på den anden side ikke andre udbetalinger fra foreningen end hævnninger af indskud. Alle udbetalinger fra foreningen må derfor efter gældende ret kunne anses for hævnninger af indskud. Bortset fra udbetalinger af beløb, der allerede er beskattet.

I det foreliggende forslag foreslås, at en hævnning foreligger, når et medlem samtidig udtræder helt eller